

Да представяваме Исус

От **Микаела Уилкинс**
(По истинска история)

Той седна на първия ред в залата за събрания и единият му крак подскачаше. Беше притеснен. Наскоро бе завършил Неделното училище за деца и бе станал дякон. По-големите момчета щяха да показват на Дейвид и другите 11-годишни момчета как да раздават причастие.

Дейвид страдаше от аутизъм и от това понякога се затрудняваше да научава нови неща. Преместването от Неделното училище за деца беше трудно за него. И сега раздаването на причастие изглеждаше толкова страшно. Ами ако направи грешка и всички му се смеят?

Джейкб, едно от по-големите момчета, седна до Дейвид. „Щастливи сме, че си при нас – каза Джейкб. Той плесна ръката на Дейвид за поздрав. „Ще се справиш чудесно“.

Дейвид се усмихна. Това го накара да се почувства малко по-добре.

Другите млади мъже показаха на 11-годишните какво трябва да правят. Те им показаха накъде да вървят и на кои редове да раздават. Обучаваха ги как да вървят по пътеките в залата за събрания. Показваха на момчетата как да държат подносите за причастие.

„Мамо, виж! – каза Дейвид, когато се прибра вкъщи. Той държеше ръката си

вдигната напред. „Ето как държах подноса. Внимателно, ето така. Защото представлявам Исус и искам да покажа своето уважение към Него“.

Младите мъже обучаваха Дейвид и другите момчета след църква в неделя и по време на дейностите през седмицата. Момчетата се упражняваха откъде трябва да минават. Дейвид се упражняваше да държи подноса.

Скоро настъпи денят, когато той щеше да раздава причастие за първи път.

„Как се чувстваш относно това?“ – попита татко.

„Все още се притеснявам“ – отговори Дейвид.

„Нека да обсъдим какво си направил, за да се подготвиш“ – каза татко.

„Ами, с цялото семейство заедно четохме в Писанията за свещеничеството – отговори Дейвид. – Щом съм ръкоположен за свещеник, това означава, че представлявам Исус. Отрязах си ноктите, така че ръцете ми да изглеждат добре. И се упражнявах много!“

„Мисля, че си добре подготвен“ – каза татко.

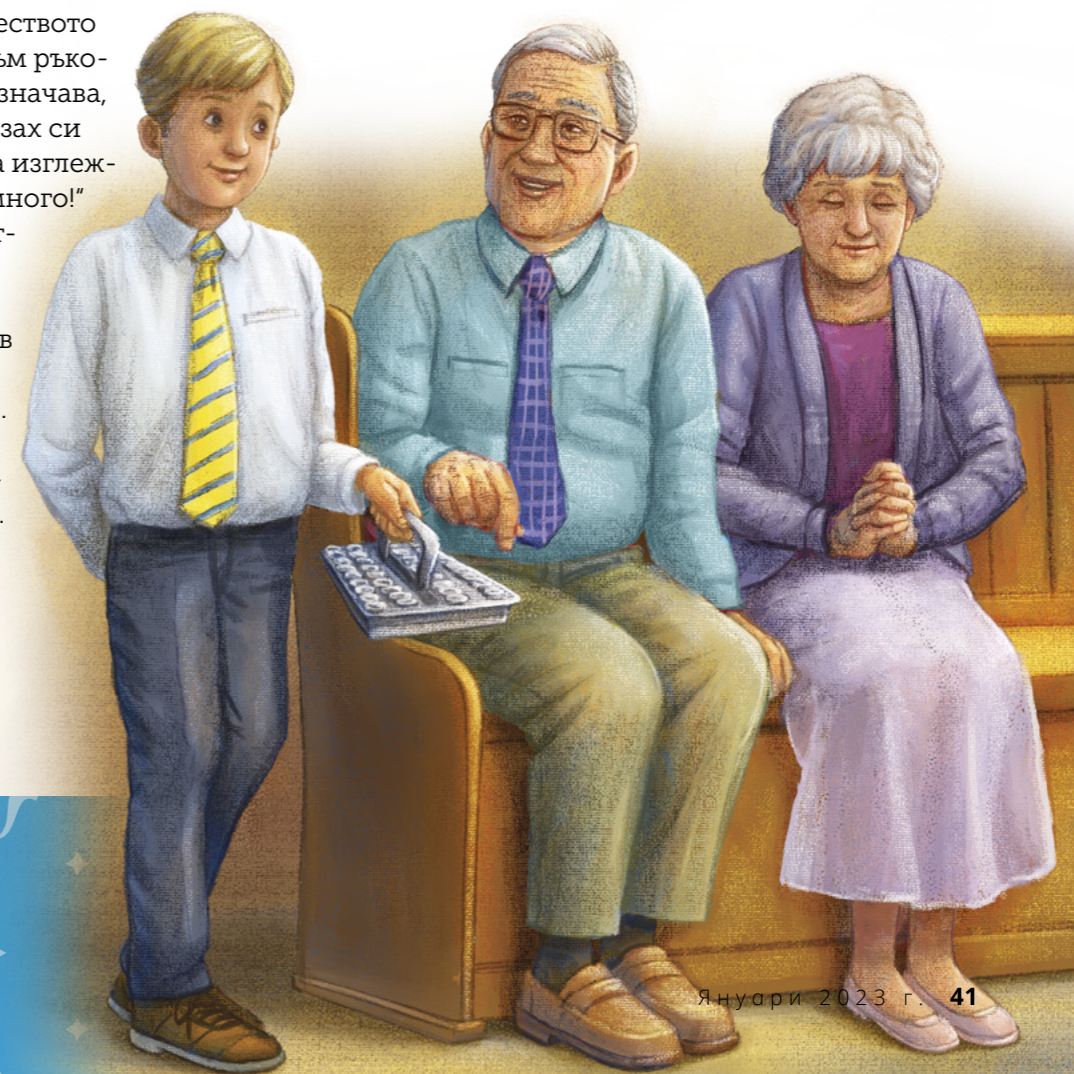
Когато отиде на църква, Дейвид седна на първия ред в залата, заедно с другите дякони. Джейкб седна до него. Дейвид си мислеше как щеше да представя Исус, когато ще раздава причастие.

Ами ако все пак нещо се обърка? Той погледна към Джейкб и Джейкб му се усмихна. Дейвид също се усмихна на Джейкб и пое дълбоко въздух.

Когато настъпи моментът за раздаване на причастие, Джейкб помогна на Дейвид да премине с подноса през първите няколко реда. Дейвид бе доволен, че до него има някой.

Дейвид се загледа в хората, докато им раздаваше причастие. Много от тях седяха с благоговейно наведени глави. Някои изглеждаха замислени. Дейвид беше спокоен. Той представляваше Исус. Беше благодарен, че може да помага на другите да мислят за Исус Христос. ●

Тази история се е случила в САЩ.

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ДОНАЛД УУ